

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč., večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč., izven Trsta po 1 nč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Zadar 7. (Deželni zbor.) V razpravi o proračunu dež. kulturnega sveta je povdarjal okrajni glavar Golf, kakor referent namestništva, na prigovore več govornikov, ki so tožili o nezadostnem delovanju vlade za deželno kulturo, da ministerstvo za poljedelstvo vedno bolj ustreza deželnim potrebam, kar dokazujejo tudi večje dotacije v mino-lem letu, ter je izjavil, da vlada sistematično postopa o povzdiganju kulture. Slednjič je pojašnjeval govornik odredbe vlade v varstvo in zboljšanje položaja dalmatinskih izseljencev v Novi Zelandiji.

Dunaj 7. »Wiener Abendpost« je izvedela, da se je ukupni ministerski svet — kakor vsako leto — bavil s posvetovanji za določanje ukupnega proračuna za prihodnje leto.

Lvov 7. Izredni občni zbor galiske hranilnice je vsprejel en bloc premembo pravil, zahtevano od deželnega zbora kakor pogoj za akcijo v sniranj; občni zbor je izrekel zahvalo deželnemu zboru, namestniku, deželnemu maršalu in drugim funkcionarjem za zasnovanje rečene akcije.

Berolin 7. Prošnji zapovedujočega admirala Knorra za odpuščenje je zadovoljeno in je isti postavljen v dispozicijo.

Pariz 7. Prevzemši predsedništvo v senatu je imel Fallières nagovor, v katerem je izvajal, da bode senat z veseljem sledil pozivu predsednika Loubeta za sodelovanje na delu parlamenta, ter je izrekel nado, da ni več daleč oni dan, ko zgine mimoidoča nadloga in ko najde pomirjenja narod, ki ni nikdar odrekal zaupanja vojski, zvesti svoji dolžnosti.

Rim 7. Poslanca Boscarei in Santini sta naznanila vladi, da bosta interpelovala o zadnjih spo-

ročilih iz Kitaja, tičočih se zaliva Samnum (kateriga bi hotela Italija dobiti v »najem«. Ured).

Rim 7. Nocojšnje poročilo o stanju papeževem konstatuje, da je zdravstveno stanje trajno zadovoljivo in da se rana celi normalno. Poročila se ne bodo izdajala več.

Rim 7. Zbornica je razpravljala v prvem čitanju o zakonu, tičočem se vojaške organizacije nekaterih vrst javne službe. Glasovanje za prehod v drugo čitanje se je odložilo na jutri. Potem so začeli s prvim čitanjem zakona o zločincih, ki so ponovili zločine. Ministerski predsednik Pelloux je povdarjal, da pod ta zakon ne spadajo oni, ki so bili kaznovani radi političkih ali vojaških zločinov.

Madrid 7. »Reforma« javlja, da je vojni minister Polavieva v ministerskem svetu povdarjal potrebo, da se povišata aktivno in rezervno stanje vojske.

Pariz 7. »Petit Republique« objavlja pismo poslanca Fournière-a do vojnega ministra Freycinet-a, s katerim javlja rečeni poslanec, da umakne svojo interpelacijo, da počaka oni bližnji čas, ki poda javnemu menenju trdno smér in ki razširi jasnost o ulogi, ki jo je igral generalni štab v pravih Esterhazy in Zola.

Carigrad 7. Zbor konzulov v Djedahu je predložil tukajšnjim poslanikom ukupno prošnjo, naj bi zahtevali, da se odpravijo odredbe, izdane iz zdravstvenih ozirrov, glasom katerih se romarji ne smejo dotakniti Djedaha. Konzuli povdarjajo, da se le na ta način more napraviti zopet mir. Zdravstveni svet se bode jutri bavil s to stvarjo.

Jezikovno vprašanje v Trstu.

Pod tem naslovom je priobčil znani odlični hrvatski novinar, Đinko Politeo, v »Agramer Tagblattu« nastopni članek:

Že dolgo časa se ponavlja na deželnem sodišču tržaškem po stereotipni metodi jeden in isti prigodek. Toženece govori le slovenski, odvetnik — zlasti če je tu ex officio — izjavlja, da ne ume slovensčine in zahteva tolmača. Državni pravdnik se upira tej zahtevi, ker je tudi slovensčina sodni jezik; predsednik sodišča je istega menenja in izjavlja, da mora odvetniku, ker tu ne gre za kakov tuj jezik, zadoščati njegovo, predsednikovo, prevajanje, in da po zakonu ne treba tolmača. Odvetnik oporeka, da bi bil slovenski jezik jez. k sodišča, predsednik odgovarja, da ta jezik mora biti jezik sodišča, ker je deželni jezik. Odvetnik oporeka zopet, da slovenski jezik ni jezik sodišča in odreka temu jeziku tudi značaj deželnega jezika, in potem — ostavlja dvorano!

Ako ni prišel tak prigodek že začetkom v razpravo, pak prihaja ob zaključku razprave, ko državni pravdnik zaključuje svoj govor v italijanskem jeziku in slovenskem jeziku. Slično pa se ne dogaja le na sodišču tržaškem, ampak tudi v Istri. Vsa moč argumentacije gospodov advokatov je v tem, da kazensko-pravdni red nikjer ne govori o več, nego o jednom sodnem jeziku. Zakon govori o jednom zakonu za dotično sodno razpravo, a ta je le jezik obtoženca, ako ta jezik ni tuj v deželi. Da pa slovenski jezik ni tuj v Trstu, v območju jurisdikcije deželnega sodišča, to dokazuje dovoljno statistika, v kolikor ne zadošča že okolnost, da je v mestnem svetu vsa okolica zastopana po slovenskih poslancih.

PODLISTEK.

Iz naše vasi.

Spisal Poluka.

II.

Srebrnjakov Jurij.

Najbogatejši in najpremožnejši kmet naše vasi je Srebrnjakov Jurij. Take hiše ni, kakoršnja je Srebrnjakova in taeih njiv in travnikov je malo, kakoršnji so Srebrnjakovi. V njegovem gozdu ni še pela sekira, kar gospodari on na domu in v težki hrastovi skrinji v kambri še ni bilo toliko srebra, kar jo je mizar zbil skupaj.

Kjer je vsega v obilici, tudi otrok ne manjka, cela rajda jih je; podobni so jeden družemu ko krajevar krajevarju in paziti treba, da ne pokličeš Jožka z Franekom in Mieke mesto Nežike.

Pa dasitudi je Srebrnjak petičen mož, na njegovi vnajnosti tega vendar ni poznati kar nič. Vsaki kočar je oblečen bolje, nego on in otroci jedo zabeljene žgance redkeje, nego najubožnejši gostač v najslabši kolibi vaški. Srebrnjak menda še ni premenil obleke, odkar je privel svojo Barbo na dom: vedno jednak je. Na glavi mu čepi luknjast klobuk širokih krajeev, kateremu bi bilo težko uganiti prvotno barvo. Vremenske in druge nezgode so ga oglodale od vseh strani, da je bolj podoben kacemu tičjemu gnezdu, nego človeškemu pokrivalu. Na nogah nosi Srebrnjak škornje, v petek in svetek, po zimi in poletu. Izdelani so okorno in oglato iz debele kravje kože,

rujavi so in oguljeni — saj menda še niso videli mašče, kar jih je del čevljar iz rok. Telo pokriva Srebrnjaku debela srnjca iz domačega platna, ki pa ne kaže ravno, da bi Srebrnjak posebno ljubil čistost in snažnost. Na rašvih hlačah in kamizoli se je nabralo tekot let raznovrstnih tujih snovi, da se ob nekaterih krajih kaj lepo svetijo in spreminjajo barve. Lice mu je brazdato in nagubano, ko razorana njiva, nos se mu prevzetno šopiri in napihuje v koščenen obrazu, oči so udrte in ne gledajo nič kaj prijazno, lasje so osiveli in razmršeni. Usta pa nikakor ne delajo sramote tisti ribniški: »od širokih ust smo mero vzeli«.

Nič posebno v čisljih nimajo Srebrnjaka njegovi sovaščani, kajti skup in nepriljuden je. O košnji kaj težko dobiva koseev in kadar treba krompir okopavati, nič kaj rade ne hodijo kopačice k njemu v delo. Otrokom njegovim se ne godi predobro. Dvanajstletni deček mora že sam hodit z vozom po steljo in desetletno dekletce mora že znati, kako se držé vile v rokah. Sam ne dela mnogo; najraje hodi okolu svojega doma, tišče roke v žepih in s kratko pipico mej zobmi. Včasih vstopa v hlev, tipa živino malo po rebrih, potem pa maha zadovoljno v hišo, kjer pomišlja pri ogromni javorovi mizi, je-li naj še redi junčke v hlevu, ali naj jih raje žene v semenj.

Za otroke se drugače ne briga, nego tedaj, kadar jim ukazuje, kaj imajo delati. Je-li so sicer pridni in zdravi, Srebrnjaku ni dosti mar; tudi mu je vse jedno, če otroci v šoli kaj znajo ali nič.

Ako jih je prišel kedo tožit, da so mu klatili sadje, ali napravili kako drugo škodo, Srebrnjak nima dosti besedij. »Danes so pridni, v gozd so šli po listje« ali pa »danes so kitali gnoj iz hleva« — pa je stvar zaključena.

Saj so so mu delali ves dan, kaj bi se potem jezil nad njimi, če malo nagajajo — sosedu!

Pa tudi sicer Srebrnjak nima pretenke vesti. Če v gozdu smreka ne stoji ravno predaleč od njegove meje, kaj zato, če jo poseka! Ena smreka vendar ni taka reč! In če se kraj njegove njive brazda več zaorje v sosedovo, nego bi bilo treba, tudi to ni tak greh.

Seveda so Srebrnjakovi sosedge drugih mislij in že marsikak pot na sodišče je imel Srebrnjak zaradi tega.

Tudi dolžnikov ima Srebrnjak nekaj, pa ne dosti. Prvič ni nikdo njemu rad dolžan, drugič pa kaj težko daje svoj denar iz rok. Kdor pa mu dolguje kaj, temu se ne godi predobro. Če je kak tak revež zamudil plačati ne premajhne obresti, svest si mora biti, da takoj dobi tožbo v hišo in potem, če ni hitro denarja, da kmalu zapoje — boben.

Marsikdo, ki je moral od hiše, stiska pest, ko vidi Srebrnjaka in marsikak sovražen pogled se upira vanj, kadar hodi po vasi.

Sosedge se ga ogibljejo in če gre kdo v nedeljo po večernici v krčmo k Tinetu, gleda, da ne prisede k Srebrnjaku. Kdor mu je dolžan, se ga boji; drugi pa ne vidijo radi skopega, bahatega in odurnega Srebrnjaka. (Pride še).

Latinski gospodje monopolizujejo jezik, kjer le morejo, to je, kolikor daleč sega mestna avtonomija. Saj je znano, kako o volitvah prezirajo vse rekurze proti volilnim listam, ako so bili uloženi v slovenskem jeziku; kako celo na grobu ne dopuščajo slovenskega napisa; kako energično protestujejo, ako si je dovolil kak trgovec, da je svojo prodajo mleka naznačil tudi v slovenskem jeziku; in kako veliko vprašanje ustvarjajo iz tega, ako je kdo, ki uraduje tu in ki je bil zaslišan na sodišču, izpovedal, da zna govoriti tudi slovenski. Ta monopol, ki je prava zloraba uradne oblasti, hoteli bi imeti tudi na državnih uradih, posebnost pa na sodiščih, pozabljajo pa, da bi se ta njih interpretacija mogla na mnogih krajih obračati proti njim samim.

Vsakdo mora pripoznati, da ne more dolgo trajati taka negotovost in da to vprašanje kriči po rešenju. Da sodniki in državni pravdniki stoje danes na stališču, ki je vsaj deloma ugodno Slovence, to je seveda posledica navodil, ki so jih dobili z Dunaja. Taka navodila, ki so, mimogrede rečeno, v soglasju z načelom ravnopravnosti jezikov in narodov, izrečenem v temeljnem zakonu — zaslužujejo le pripoznanja. Toda take navedbe so mimoidoče, ker so zavisne od volje in politike onih činiteljev, ki ukazujejo na Dunaju. Če tudi ta navodila za trenotek vsaj deloma ugajajo aspiracijam Slovanov, se vendar poslednji ne morejo zadovoljevati s tem, ampak morajo zahtevati, da se to vprašanje končno reši na način, da se nikdo ne bode mogel več — tudi gospodje advokati ne — postavljati po robu pravični stvari. Potrebna je naredba, ki bi izjavila, da je v Trstu in okolici slovensčina deželni jezik in da ima iste pravice kakor italijansčina. (Za to imamo že opetovanih ministrskih in najvišesodnih odločeb. Op. ured.) Ako pustimo na strani vprašanje notranjega uradnega jezika, notranjega dopisovanja uradov, je najmanjše, kar smejo zahtevati Slovenci, to, da vsaki urad, vsaki uradnik z slovensko stranko slovenski občuje, ustmeno in pismeno, in da se v tem jeziku vrši vsa razprava. V ta namen je potrebno, da uradniki znajo slovenski in tudi dokažejo to znanje, kadar hočejo, da bodo vsprejeti v kakov urad. Tu ne sme biti nikakih izjem. Potrebno pa je, da tudi odvetniki dokažejo poznanje tega jezika. Te pravice, ki bi se dale Slovence, se nikakor ne dotikajo pravice Italijanov. Potrebno pa je, da bode enkrat konec škandaloznemu monopolu, ki ga izvršujejo s tem, da usiljujejo Slovanom svoj jezik.

Mestni odbor se je obrnil te dni do vlade z vprašanjem, da-li bi pritrdila ustanoviti italijanskega vseučilišča, ako jej mesto tržaško da na razpolago primeren fond, tako, da bi bila država rešena vsake finančije olave. Mi smo prepričani, da si vlada dobro premisli to stvar, predno da odgovor, in da ne prezre, kako bi tako vseučilišče le globilo neznanost sedanjih razmer in bi še bolj podžigalo objestnost današnjih monopolizatorjev.

Politični pregled.

TRST, 8. marca 1896.

O predstoječem zasedanju deželnih zborov. Kar se dostaja deželnega zbora goriškega, ni torej nade — kakor posnemamo iz »Soče« — da bi vlada izpregovorila ono že davno potrebno, težko pričakovano energično besedo, na katero smo jo pozivali pred par dnevi.

Namestnik grof Goëss je bil v soboto v Gorici. Imel je večje posvetovanje z dr. Pajerjem, s katerim sta preračevala vprašanje o bodočem deželnem glavarju in razne druge morebitnosti, ki so s tem v zvezi. Dr. Pajer je zadovoljen z uspehom tega razgovora. Grof Goëss je obiskal tudi dr. Gregorčiča, ker je le-ta namestnik dežel. glavarja in bi bilo vendar predemonstrativno, ako bi ne stopil za par minut tudi k njemu. Drugega pomena ta obisk nima.

Vsi mogoči stroji da delajo sedaj, da se Slovenci goriški izroče Italijanom na milost in nemilost. In »Soča« izraža bojazen, da se to tudi posreči. Glasilo goriških Slovencev ima potem trpkih besed na adresu grofa Thuna, njega, ki izjavlja in izjavlja, da hoče vladati po programu desnice, po onem programu, ki hoče pravico vsem narodnostim.

Žalosten preludij je to predstoječi deželno-zborskih kampanji, kateremu dajejo intonacijo možje

a la dr. Pajer. No, jedno tolažbo imamo vendar-le, to namreč, da so se goriški Slovenci prav v zadnje čase pokazali trdo kost, ki že težko leži na želodec vsem laškim nasilnežem, in ki utegne ostati na želodec tudi dru. Pajerju in — še komu drugemu.

Svojo vest o sklicanju druge serije deželnih zborov moramo popraviti v toliko, da v današnjih listih ne vidimo dež. zbora tržaškega med onimi, ki se sestanejo. Torej tudi v Trstu izjema in ne le v Tirolu. Za Tirol vemo vzrok, za Trst pa — morda tudi. Porečejo morda, da za naš zbor ni dela. To pa vemo, da dela bi bilo dovolj. Zakoni o deželnem šolskem svetu, o preuredbi zemljiške knjige, za brezobrestna posojila — vse to uprav kriči po dobri in poštenji volji. Ali te je ni, ni tam — ni tu!

Borba za pravo našega jezika na sodiščih. V »Soči« čitamo, da se je včeraj vršila na tamošnjem okrožnem sodišču razprava, ki je bila jako značilna po tem, da jeden člen sodnega dvora le lo mi slovensčino, drugi je niti lomiti ne zna, tretji pa je izjavil, da slovensčine tudi ne ume ni najmanj. Dr. Stanič, kakor zastopnik jedne stranke, je radi tega odklonil ta sodni dvor, poslednji pa je sklenil kljub temu, da je nadaljevati razpravo in v ta namen pozvati — tolmača! Pokazalo se je, da ves sodni dvor ni umel, za kaj gre v rej pravdi. (Na Goriškem trebajo še le tolmača za slovenski jezik! To je pač električen žarek na naše razmere). Dr. Stanič je naznanil pritožbo ničnosti proti temu sklepu in — obe stranki in 28 prič so zapustili dvorano, da se raje med seboj poravnajo.

Kakor v britko ironijo tem odnošajem na sodišču javlja hkratu isti list, da so celo laški odvetniki začeli ulagati slovenske spise!! Taki srdi-teži celo ne morejo drugače, nego da se uklanjajo sili resničnih narodnostnih razmer, le na sodiščih smatrajo še vedno tolmača za najprimernejši in najzanesljivejši steber zanesljivosti pravosodja. Kako dolgo še: quousque tandem?!

Proč od Rima! Sedaj se je torej pričela krepka reakcija proti temu pangermanskemu gibanju. Javili smo že, da je bil predvčerajšnjem na Dunaju velik protestni shod. Dvorana godbenega društva je bila napolnjena do zadnjega kotička. Shoda »katoliških mladeničev« se je udeležilo več konservativnih in krščanskosocijalnih poslancev. Govorniki so dokazovali, da ni res, kar trdijo nemški radikali, da biti protestantom je toliko kakor biti Nemcem. Sosebno je dokazoval princ Liechtenstein, koliko dobrot imajo Nemci od katoliške cerkve. Vse gibanje da ni nič drugega, nego konkurenčno političko gibanje. Dr. Lueger je povdarjal, da Dunaj je dobival le dobrega od Rima, a sedaj naj bi se ločili od papeža, ki je namestnik božji na zemlji. Povedati treba onim možem, ki izdajajo parolo »Proč od Rima«, da niso vredni drugega, nego zaničevanja ter da so Dunajčani še vedno zvesti cesarju, domovini in veri.

V tem zmislu se je tudi vsprejela resolucija, kakor smo že omenili med najnovejšimi vestmi.

Iz Srbije. Dne 6. t. m. je bila obletnica proglašenja Srbije kraljestvom. V konaku je bil velik »vsprejem«. V imenu diplomatov je čestital starešina mej njimi, nemški zastopnik Waeker-Gotter, v imenu vojske — Milan. Že to dejstvo nas opravičuje, da vsklikamo: žalostna obletnica! In žalostna je res. Finance dežele so porušene, kopičijo se dolгови na dolgove, politička svoboda je uničena, stranka — radikalna —, ki ima ogromno večino naroda za seboj, je proganjana in odtisnjena od vsacega upliva in vnanja politika Srbije je na usodni poti, na poti, ki je pogubna za vsako državo na Balkanu, na poti, ki jej odtuja ne le najmočnejšega, ampak tudi najnaravnejšega zaščitnika. Politika Milanova, stoječa v službi Madjarov, Prusov in Židov, politika, ki zatajuje vse tradicije tega slovanskega Pijemonta, politika, ki je strup v krvi naroda srbskega, politika, ki jo sugerira Milan svojemu kraljevemu sinu, ta politika hodi v Srbiji svojo pot dalje, taječa minolost in rušča bodočnost Srbije. A značilen znak te politike, podrtih razmer mej malo Srbijo in veliko Rusijo, je dejstvo, da je zastopnik Rusije Zadovski ravno na dan obletnice zapustil Beligrad, ker so mu zadeli nečuvno razžaljenje, da jedino njega, zastopnika Rusije, niso povabili na dvorni obed. Oficijozni brzoglav se trudi sicer danes, da bi stvar predstavil le kakor osebno afero Zadovskega, češ,

da preziranje je veljalo le njemu, ker je bil sovražen vladi in je občeval le z opozicijskimi krogi; toda mi menimo, da ostali svet ne bode videl v Zadovskem le osebe istega, ampak v prvi vrsti — zastopnika Rusije. Tudi ta izgovor ne velja, da je srbska vlada že večkrat prosila rusko vlado, naj bi odpzvala Zadovskega. Dokler se ni zgodilo to, dokler je Zadovski zastopnik Rusije, je po takem žaljenju zadeta tudi država, katero zastopa. In to so menda hoteli — Milanovi prijatelji in vrhni zaščitniki sedanjega sistema v Srbiji. Račun poplača seveda — srbski narod.

Domače vesti.

Ribištvo v morju adrijanskem. V občinskem svetu dunajskem so razpravljali včeraj o prošnji nemškega društva »Nordsee« za ribarenje v Severnem morju, da bi mu dunajsko mesto dovolilo prostorov za prodajanje rib. To priliko je porabil svetovalec dr. Dorn, da je obrnil pozornost na odnose ribištva v morju adrijanskem. Povdarjal je, da so te razmere žalostne že zato, ker je sistem lovenja rib najprimitivnejši. Res je sicer, da Adrija ni tako bogata na ribah, kakor je Severno morje, ali ne da se tajiti, da je še mnogo storiti za povzdigo te kupčije. Mnogo bi se dalo storiti za olajševanje prodaje in izvažanja. Dr. Dorn je očital avstrijskim ribičem nemarnost in pomanjkanje podjetnega duha. V Adriji da so pravi ribiči le Čoštjotje.

Svetovalec Herold je predlagal, naj dunajski magistrat uvede pogajanja z interesovanimi krogi tržaškimi, da se določi, kaj bi trebalo storiti, da bi se olajšalo izvažanje rib iz Trsta v notranje dežele avstrijske.

Mestni svet je vsprejel resolucijo, s katero izjavlja, da je pripravljen podeliti vsakemu tuzemskemu podjetju za izvažanje rib v notranje dežele iste udobnosti in olajšave kakor nemški družbi.

Dr. Dorn je govoril še o družini potrebnih korakov za povzdigo ribištva v morju adrijanskem. Mi bi hoteli vedeti, ko je že videl »nemarnost« naših ribičev, da-li je videl tudi neko drugo »nemarnost«, na kateri pa — pri Bogu — so nedolžni naši ribiči kakor novorojeno dete: da-li se je spominjal nesrečne pogodbe z Italijo, brezobzirnega vedenja čožotskih ribičev, ki ne spoštujejo niti onih skromnih določeb, ki so milostno vsprejete v to nesrečno pogodbo z Italijo, in neumevne obzirnosti avstrijskih oblasti do teh škodljivcev naše ribiške obrti?! Ako bi milostno presodil tudi te »nemarnosti«, morda bi prišel do spoznanja, da se ob takih razmerah naši ribiči niti ne morejo povspeti do popolnenja svojega »sistema«, niti do podjetnega duha, ampak so prisiljeni biti — »nemarni«.

Kako lažejo! Dne 6. t. m. je bil pogreb pok. Santa Formica, bivšega garibaldinca, ki je bival na Corsu št. 15. »Piccolo« in »Indipendente« sta naznanjala nekako pompozno, kaj da je bil pokojnik ter sta povdarjala večkrat, da je bil garibaldinec. To nas je napotilo, da smo poslali našega poročevalca na lice mesta. Radovedni smo bili, kakov bode pogreb. No, gore so rodile malo miško. V sprevodu je bilo vsega vkupe 56 (šestindeset) možkih in 6 (šest) ženskih! Skupaj torej 62 ljudi.

Včerajšnji »Piccolo« piše, da je bila udeležba velikanska ter da se je na stari mitnici razšla ta dolga(?) vrsta spremljevalcev!

Tako treba pisati, ker drugače bi v Italiji izvedeli — resnice! Pozabiti ne smemo vena »tržaške mladine«, ki je bil zelen na okolo, z rudečim trkom in belim napisom!

To je bilo — vse! Dobro jej teknilo, tej »tržaški mladini«!

P. s. Današnji »Piccolo« je prišel z nekakim dodatkom k svojemu poročilu o »ganljivem počestčenju, prirejenem ostankom gospoda Santa Formico, starega in hrabrega garibaldinca«. V tem dodatku pravi, da je »spoštovani maestro« Alceo Pantaleoni (Opozarjamo na doli sledečo notico: »In tako dalje z gracijjo«), kakor sobojevnik pokojnika, na pokopališču — s pretresljivo besedo pošiljal zadnje pozdrave sodrugov v orožju, oživljuje spomine na ukupne srečne doživljaje. Na to je v imenu mladeničev spregovoril nekoliko besed v spoštljiv pozdrav gospod Leone Veronese, ki se sme tudi ponašati, da je nosil rudečo Garibaldijevo) srajco.«

Tako so govorili na pokopališču v Trstu, na avstrijskih tleh, dne 6. marca leta 1899 po Kristusovem rojstvu. To jedno že rečemo lahko, da »garibaldinci« se nimajo pritoževati radi pomanjkanja avstrijske tolerance.

In tako dalje z gracijo! Sinoči so uprizorili v komunalnem gledališču Wagnerjevo »Götterdämmerung«. Dirigentom je bil oni in isti maestro Aleco Pantaleoni, ki je dan poprej zlorabljal avstrijsko dobrodušnost, in je govoril na groblju tržaškem, na avstrijskih tleh, zadnje pozdrave sobojevniku garibaldineu, označivši kakor »srečne« one ukupne doživljaje! Doživljaje namreč, na katere nas spominjajo potoki prelite — avstrijske krvi.

In čim je maestro in garibaldinec sinoči sel na stol dirigenta, uprizorili so — očevidno z ozirom na demonstracijo na pokopališču in na garibaldinstvo tega moža — zopet jedno onih toliko predrznih, kolikor navadnih in nekaženih demonstracij. Zaoril je ogromen, demonstrativen aplavz, ki je trajal par minut, da se »maestro« — kakor nam poroča očevidec — kar ni mogel nazahvaliti dovolj.

To se je zgodilo v komunalnem gledališču v Trstu, na avstrijskih tleh, na večer dne 7. marca 1899. po Kristusovem rojstvu. Sicer pa ostaje resnica slej ko prej, da v Trstu — ni irredente!!

Grozno! Pišejo nam: Dobro, da bode kmalo konec — sveta (!). Drugače bi bilo kar znoreti! Pomislite! Med razprodajalec žveplenk so zasledili »Independentovec« celó žveplenk — družbe sv. Cirila in Metoda, ali kakor pravijo oni: panslavističnih žveplenk!

»Independent« se zgraža na tej novi provokaciji ter kliče vse mestne stražarje, naj — polove vse te izzivalce! On se ne meni za to, da so v Trstu prodajalec otroci, ki se klatijo po mestu po vse noči, ne, on vidi samo — panslavizem. Za lahono so naše žveplenke tako grozna stvar, da priporočajo, naj bi razprodajalec kar topli, ali pa naj bi jim razbili njih — »trgovino«! — To je res grozno!!

Obrtniško društvo pri sv. M. Magdaleni spodnji, oziroma pri sv. Ani, vkužljena zadruga z neomejeno zavezo, bode imelo svoj letni redni občni zbor v soboto dne 25. marca t. l. ob 4. poludne v društvenih prostorih list. 259. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Odobritev računov sploh za leto 1898. 5. Kako ravnati z fondom po § 19. društvenih pravil? 6. Razni nasveti. 7. Volitev odbora za leto 1899.

Računi prošlega leta so na ogled vsakemu društvniku celih 14 dni pred občnim zborom v društveni pisarni.

NB. Čas za pristopanje novih udov je do dne 19. t. m. Vstopnino po § 13. društ. pravil in pismene prijave je oddati odboru do istega dne. Na obilno udeležbo uljudno vabi

o d b o r.

Tržaškim Slovincem naznanjamo, da smo ustanovili pri sv. Jakobu »Delavsko konsumno društvo«. Društvena pravila so že potrjena in zadruga je upisana v zadrugni register vis. c. kr. trgovinskega in pomorskega sodišča. Ako so konsumna društva za našo tržaško okolico velikega pomena, tem večega pomena je naše konsumno društvo za tržaške Slovence, ki kaže, da slovenski delavci niso zavedni le v narodnostnem oziru marveč tudi v gospodarskem. Velike skrbi pa nam dela sedaj: kako in kje dobimo streho za naše društvo. Prostor, **najlepši prestori pri sv. Jakobu**, v katerih bi se lahko prirejale veselice, kakor so se nekdaj prirejale v »Mondo nuovo«, se nam ponujajo, a za iste nimamo še dovolj denarja. Zato vabimo tržaške in okoličanske Slovence, da nam pomagajo zgraditi novo trdnjavo s tem, da stopijo v naše kolo, kakor zadrugniki. Vsaki zadrugnik mora imeti en delež od 25 gld., katerega lahko uplača hkratu, ali pa v 12 tedenskih obrokih. Podrobnosti o društvenih pravilih izvedo se pri predsedniku začasnega odbora, g. Hervatinu. Ako zamudimo to priliko, zadovoljiti se bomo morali pozneje s tesnimi prostori in naše društvo ne bo imelo iste vrednosti. Zato prosimo zlasti člene tržaških slovenskih pevskih društev, ki prirejajo koncerte in veselice, a so zaradi prostorov čisto v zadregi, da ne preslišijo našega današnjega klica!

Zavodu sv. Nikolaja so došli v mesecu februarju sledeči prispevki: na podpornini gg.: Pertot Franja, doktorjeva soproga 10 K., Gruden

Nežika 4 K., Rogač Anton 2 K., Sila Fran 10 K., Goljevšček Antonija 4 K.; na darovih: Rogač Anton 2 K., Ongaro I. 2 K., Perhave M. 2 K., Hnelak I. 3 K., Čelo Katarina 2 K., Ponikvar Karla 2 K., Rogel Nežika 2 K., hranilnica in posojilnica v Litiji 20 K.

Presrečna hvala vsem podpirateljem ter jih prosimo, da nam ostanejo zvesti tudi za naprej. Posebno se pa priporočamo vsem onim rodoljubom in rodoljubkinjam kakor tudi slavnim slovenskim županstvom, ki se še niso odzvali našem prošnjam, da store to čim preje, ker le tako nam bode možno postaviti naš prekornisti zavod na ono plodono stališče, ki si ga želimo.

O d b o r.

Poziv. Načelnštvo nadzornikov vabi vse ude in udinje »Delalskega podp. društva«, da se udeležijo posvetovanja o sestavi novega društvenega odbora, ki se bode vršilo v nedeljo dne 12. t. m. ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih.

Mesto poštnega odpravnika je razpisano na c. kr. poštne uradu, ki se ima ustanoviti v Sv. Križu, okolica tržaška, proti pogodbi in kaveiji 200 gld.; letna plača 150 gld. in uradni pavšal 40 gld.

Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Izpred deželnega sodišča. Ta pa zna! Komaj je bil par dni zopet na svobodi, že je ukradel na sodišču gosp. svetovalec Pederzolliju plašč, potem nekemu oficijalu na poštne uradu pri javnem vrtu srebrno uro z zlato verigo, nekemu komisarju na financi zopet plašč in je izvršil mimo tega še več družih tatvin. Ta spreten uzmovič je 23-letni Ivan Bin. Včeraj so mu prisodili dve leti in pol ječe.

— 43-letni Frančiška Smerdu je dobila pet dni zopora, ker je bila dne 18. januarja pustila svojega otročiča samega in je isti utonil v vodnjaku na dvorišču hiše, v kateri je stanovala.

— 18-letni Anton Vekjet je dobil 2 meseca, ker je pokral nekaj orodja.

Različne vesti.

Veliko poneverjenje. Odvetnik in župan dr. Hödl v Wolkersdorfu na Niže-Avstrijskem je zginil te dni. Sedaj je prišlo na dan, da je poneveril mnogo denarja na škodo strank, občine, neke zavarovalnice in hranilnice. Ukupna poneverjena svota znaša nad 150.000 gld. Hödl je užival splošno zaupanje, tem večja je ogorčenost sedaj med ljudstvom. Dosedaj ni nikake sledi za defraudantom; najbrže je ubral tisto, v takih slučajih že davno ne več ne navadno pot v — Ameriko.

Cesarska milost. Cesar je odpustil 10. kaznjencem del kazni, ki bi jo morali še dostati. Od teh so 3 v Kopru in 1 v Begunjah.

Pobegnil je se svojo — mačeho. Iz Berolina javljajo: 40-letni sin nekega velikega posestnika je pobegnil se svojo mačeho, 26-letno tretjo soprogo 70-letnega očeta svojega. Policija je sicer zalotila ta zaljubljeni parček, toda izpustila ga je zopet. »Zapeljana« čaka sedaj v hiši svoje sestre na — ločitev od očeta svojemu ljubimeu.

Originalno demonstracijo je priredilo v neki vinarni na Dunaju kakih 80 mladih natakarejev. Demonstracija je bila naperjena proti — natakareim. Ta družba je zasela vse mize v dotični vinarni, v kateri strežejo ženske. Vsaki je naročil »osminko« vina. Vino je bilo seveda popito hitro, a na vprašanja natakarejev, naj-li napolnijo zopet male posodice, so le zmajevali z glavo, da ne. Tako so sedeli nad pol ure nemi in ne da bili spregovorili besedice. Poslovodja je prosil družbo, naj zapuste lokal, na kar so isti izjavili, da bodo ponavljali to demonstracijo sleherni dan po več ur, dokler ne izginejo natakareice iz lokala. Na to so plačali molče in zapustili lokal, molče, kakor so prišli. Dotičnemu lokalu je torej zagotovljen velik, če tudi malo neprijeten obisk, ako ne najdejo oblasti kakega lasu v tej juhi.

Šopki o. Stanislava Škrabca.*)

I.

Vsake reči na svetu biva konec, in tako smo srečno učakali tudi konca boja, kateri je bil preučen o. Stanislav »brez upa zmage« za bomkanje dovršnikov. Ta boj, kakor on sam imenuje svoj

*) Material za najmanj šest tečajev »Cvetja«.

učeni traktat, ki se je vlekel dva tečaja na zelenih, oziroma sivih platnicah »Cvetja z vertov sv. Frančiška«, imel je namen dokazati, da je vse učenje slovenskih slovničarjev od prvega do poslednjega — ne izključuje ni genialnega Miklošiča — o dovršnih glagolih napačno, da oni niso beležili zakonov jezika, nego delali sami zakone, po katerih bi se moral ravnati jezik, in da oni, ki stoje na strani teh slovničarjev, niso drugega, nego »klobuštre«, »ignoranti«, »glupci« itd. in infinitum, a v nameček še rusifikatorji.

Učenje o dovršnih glagolih je dovolj prosto in dovolj jasno vsakemu Slovencu, ki ni primoran svoje ponemčene misli prevajati v slovenščino. No, kako je vse to učenje vlečeni o. Stanislav zamotal, premotal in raztegnol! Ko bi Miklošič bil tako gostobeseden, trideset vagonov bi ne potegnili njegovih učenih del! Dvršni glagol rastele je na platnicah »Cvetja« kakor nedokuhan polž v ustih: čemboj ga žvečiš, temboj raste, dokler ni tolikošen, da ga noben goltanec ne pogoltne.

V vseh mogočih variacijah, kombinacijah in permutacijah o. Stanislav že dve leti tolče vodo v stopah. To dela, kakor pravi, ne zato, da bi prepričal mene, kajti mene se, češ, prepričati ne more. Na drugem mestu pa zopet tvrdi, da ne za razvite ljudi, no nasprotno, ravno za tako malo razvite, kakor sem jaz, razklada on svojo neznanstvo učenost.

Zato pa tudi jaz mislim obrniti pazljivost čislanege čitatelja vsaj na nekatere točke, ki se tičejo mene. Odgovarjati na vse, kar je namlel vlečastiti gospod patron bomkanja — nemam ni časa, ni veselja, ni potrebe. (Pride še.)

Narodno gospodarstvo.

Tržaška posojilnica in hranilnica, registrovana zadruga z omejenim poročtvom, je imela do konca februarja gld. 355.065-96 prometa, lansko leto v istej dobi pa gld. 133.908-38, naraščaj znaša torej gld. 221.157-58.

Zanimivo je tudi dejstvo, da je letošnji promet od 2 mesecev prekosil onega iz vsega leta 1894. in malone dosegel onega iz leta 1895., kajti promet za vse leto 1894. je znašal gld. 204.208-86; oni za 1895. pa 377.801-98.

Te številke kažejo jasno lep razvoj tega zavoda, posebno odkar je v novih prostorih.

O tej priliki pohvaliti nam je narodnega mizarja Josipa Nabergoja v ulici San Michele šte. 9, ki je jako lepo, ukusno, solidno in poceni napravil novo posojilniško pohoštin in ograjo. Priporočamo ga slavnemu občinstvu.

Slovenske posojilnice. »Zveza slovenskih posojilnic v Celju« je razposlala ravnokar svoj osmi letopis, v katerem poroča o poslovanju slovenskih posojilnic v letu 1897. Ta letopis je zelo zanimiv, akoravno podaja samo gole, suhe številke; kajti te številke kažejo, kako velikansko so se razvili slovenski denarni zavodi.

Po tem letopisu je v »Zvezi slovenskih posojilnic v Celju« 81 posojilnic ter je teh na Štajerskem 28.

V »Zvezi« stoječe posojilnice imajo skupnih aktiv nič manj nego 12.280.625 gld. 6 nč., torej skoraj trinajst milijonov goldinarjev ter rezervnih zakladov 602.789 gld. 73 nč. Čistega dobička so imele 1897. l. 107.412 gl. 23 1/2.

Največja izmed vseh posojilnic ne samo na Spodnjem Štajerskem, ampak na vsem Slovenskem in tudi vsem Južnem Avstrijskem je pa »Posojilnica celjska«, katera je imela leta 1897. samo poslovnega premoženja 1.726.816 gl. 51 nč. in rezervnega zaklada 107.141 gld. 39 nč.

Letopis je pa letos še posebno zaradi tega zanimiv, ker nam ne daje samo pregleda o stanju in poslovanju posojilnic, ki so člene »Zveze slovenskih posojilnic v Celju«, ampak pregled delovanja in poslovanja tudi vseh drugih, torej vseh slovenskih posojilnic. Iz tega pregleda posnemamo, da je slovenskih posojilnic poslovalo 1897. l. 129; da so imele te posojilnice skupaj poslovnega premoženja 17.916.683 gld. 14 nč., torej skoraj osemnajst milijonov goldinarjev ter da so imele rezervnega zaklada 738.712 gld. 97 1/2 nč. in napravile čistega dobička v 1897. l. 141.588 gl. 51 nč.

Te številke nam kažejo torej, kako velikansko se je začel slovenski denar stekati skupaj v

slovenskih denarnih zavodih. Ta mogočni razvitek slovenskih posojilnic v tako kratkem času daje nam torej opravičeni up, da se slovenski narod, jednako českemu, po svojih denarnih zavodih popolnoma otrse in osvobodi tujega kapitala in njegovga vpliva ter omogoči, da bo res Slovenec v vsakem oziru gospodar na svoji slovenski zemlji.
Po »Sl. Narodu«.

Brzovajna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Gorica 8. Senzačna kazenska razprava proti znanemu Martinolichu, slavnemu prvaku in voditelju istrskih Lahov, se prične dne 15. t. m. Razprava bo trajala več dni.

Gradec 8. Povodom nekega požara blizu Gradca je prišlo do spora med orožniki in ljudstvom, vsled česar so orožniki aretovali 51 oseb.

Dunaj 8. Narodno politički program nemških strank se ne priobči še tako hitro, ker nekateri poročevalci še niso izvršili svoje naloge. Brzkone se program, predno se razglasi, predloži obnemu shodu v odobrenje.

Budimpešta 8. (Zbornica poslancev.) Ministerski predsednik Szell je izjavil danes, da bode vlada gledala, da reši kvotno vprašanje, strogo držé se določil zakona. Le v skrajnem slučaju, ako bi ne bilo možno doseči sporazumljenja z Avstrijo, se naprosi krona, da ona odloči. Zakon, ki ga je predložil Banffy, s katerim se je določila kvota za jedno leto, se je umaknil.

London 8. »Renterjeva pisarna« javlja iz Kalkute: Vlada je sklenila, da predloži v petek zakonodajnemu svetu načrt zakona, s katerim se pooblašča isti, da naloži konsumno carino na takov uvoženi sladkor, za kateri se plačujejo premije. Načrt je v svojih določbah sličen onemu Zjedinjenih držav od leta 1897.

London 8. Na banketu, ki ga je priredila tukajšnja trgovinska zbornica in katerega se je udeležil tudi francoski poslanik Cambon, je bilo čuti prisrčnih govorov o potrebi, da se vzdrže dobri odnosi med Anglijo in Francijo.

Carigrad 8. V Djedahu se je zopet napravil mir. Od večeraj so prodajalnice zopet odprte. Veliki vezir je izjavil v odgovoru na neko angleško reklamacijo, da so se indijskim romarjem povrnilo oropane stvari, vredne 2000 funtov sterlinov. V Meki so je pripetil jeden slučaj kuge.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 8. Pšenica za mare gold. 10.42—10.43. Pšenica za april gl. 9.87 do 9.88 Pšenica za oktober gold. 8.61 do 8.62. Rž za oktober gl. — do —. Rž za mare gl. 7.87 do 7.88. Koruza za maj 1899. gl. 4.57 do 4.58. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.81 do 5.83. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. 4.60 do 4.70.

Pšenica: ponudbe zmerne. Povpraševanja živalna. Prodaja 20000. met. st. Vreme: lepo.

Hamburg 8. Trg za kavo. Santos good average za mare 29.—, za maj 29.25, za september 30.25, za december 30.75.

Havre 8. Kava Santos good average za februar 50 k. frankov 34.75 za juni 50 k. frankov 35.75

Praga 8. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Rendement franco Aussig. Mirno. Prompto gold. 12.97 1/2—13. April gl. 13.—. Oktober-dec. gl. 12.35 Denar.

Dunajska borza dne 8. marca.

	danes	večeraj
Državni dolg v papirju . . .	100.95	101.15
„ „ v srebru . . .	100.85	100.95
Avstrijska renta v zlatu . . .	120.10	120.10
„ „ v kronah 4% . . .	101.25	101.45
Kreditne akeije . . .	367.30	367.75
London 10 Lsr.	120.47	120.47
20 mark	11.79	11.78
Napoleoni	9.55 1/2	9.55 1/2
100 italijanskih lir	44.05	44.05

URAR

spособen v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča »sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,

raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-97
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnanstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

Cvet proti trganju.

(Liniment caspiol).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostiholu, ganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nv Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

PRSNÍ PRAH (prah za izvoščake)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataricnim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v

lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“

občinska palača, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Dr. Rosa Balzam

za želodec.

Praško domače mazilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo, vzbuja slast in odvaža lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč. po pošti 20 nvč. več.

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nvč., po pošti 6 nvč. več.



Svarilo! Vsi dell embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položeno varstveno znamko.



Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja „pri črnem orlu“ Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

žrebanje nepreklicno predzadnji teden

1. glav. dobiček 100.000 Kr. vr.
2. glav. dobiček 25.000 Kr. vr.
3. glav. dobiček 10.000 Kr. vr.

v gotovini 20% odbitka.

Dunajske srečke po 50 nvč.

Nigris, Enrico Schiffmann, Giuseppe Zoldan.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & Comp., „Il Mercurio Triestino“, Alessandro Levi, Girolamo Morpurgo, Marco

„Hôtel Nazionale“

v Trstu

v ulici Vienna št. 4.



se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišč, poštne in brzovajnega urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je dalmatinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani

Josip Serdarović.

M. Aite

(prej Aite & Zadnik)

Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.

Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.

Jakob Klemenč, zaloga manufakturnega blaga

v Trstu, ulica sv. Antona št. 1.

priporoča častitim svojim odjemalcem svojo prodajalnico, preskrbljeno z vsemi manufakturnimi predmeti, zvezano s krojačnico za gospode.

Sokolska obleka kompl. gld. 23.—

Favelok nepremočljiv od 10 do 16 gld.

Velik izbor

suknecnega in bombažna blaga za moške obleke, srake iz žide, volne, lawn - tennis, platna itd., zapustne, ovratnikov, perila za moške, ovratnice v vseh barvah in formah, nogovle, rut, jopie vseh vrst posebno za turisti in kolesarje, modnih predmetov, rokavice iz nitij in kože, dežnikov in solčnikov.



Povodom svečanosti jubileja Njegovega Veličanstva veliki izbor narodnih in avstr. zastav, transparentov z avstrijskim orlom

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje pošiljajo se uzorci vseh vrst z dotičnimi cenami, poštne prosto.